

dlužníkovu vykonána tím, že se doručí poddlužníku výměr exekučního orgánu, obsahující vyzvání, aby pohledávku v den její splatnosti do výše zabaveného obnosu nevyplatil exekutu, nýbrž pokladně, po případě aby ji složil k soudu, je-li ve prospěch jiného soudně zabavena. Dle bodu 3 téhož § 141 I. možno takto zabavenou pohledávku mimo případ, že je věřitel oprávněn ji vymoci cestou adm., vymáhati od poddlužníka jen cestou s o u d n í. Z předpisů těchto plyne, že činnost exekučního orgánu při exekuci na pohledávky exekutovy jest skončena vydáním shora uvedeného vyzvání poddlužníkovi.

V daném případě byla tedy funkce exekutora skončena vydáním předem citovaného zadržacího rozkazu z 12. dubna 1923, obsahujícího vyzvání, aby poddlužník — st-1 — exekutu Valentínu B. zabavenou pohledávku nevyplatil a ji, jakmile se stane splatnou vydal pokladně. Když pak st-1 tomuto vyzvání nevyhověl a pokladnu neuspokojil, příslušelo této — ježto tu nešlo o pohledávku, kterou by věřitel (B) mohl vymáhati cestou adm. — nastoupiti pořad práva. Jiného způsobu domoci se zaplacení zabavené pohledávky zákon nezná.

Dle spisů okr. dělníky pojišťující pokladna v Ž., aniž nastoupila pořad práva, požádala přípisem ze 6. června 1923 notářský úřad ve Š., aby provedl exekuci na svršky poddlužníkovy — st-logy — k vydobytí příspěvků předepsaných B. Když dožádaný úřad exekuci tu zabavením koní st-lových dne 17. srpna 1923 vykonal, osobil si kompetenci, jež mu, jak shora vyloženo, nepříslušela. Výkon této exekuce mobilární jest jako takový zmatečný. Poněvadž pak žal. úřad, když k němu jako nadřízené stolici došla stížnost st-lova do zmatečného výkonu exekuce, nehleděl, jak bylo jeho povinností, k této zmatečnosti, nýbrž stížnost odmítl a zachoval tím v platnosti zmatečný akt podřízeného úředního orgánu, odporuje jeho výrok zák.

Č. 6379.

Nemocenské pojišťování (Slovensko): O ručení nástupce v podniku za nezapravené nemocenské příspěvky z doby předchůdcovy.

(Nález ze dne 8. března 1927 č. 4707.)

V ě c: Okresní dělníky pojišťující pokladna v T. proti ministerstvu sociální péče o nemocenské pojištění.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Výměrem z 3. září 1925 potvrdil okr. úřad v Trenčíně usnesení okr. dělníky pojišťující pokladny v T. z 9. března 1925, kterým byla Vincenci S., jakožto nástupci v podniku Karla B. uložena náhrada nedoplatků nemoc. poj. příspěvků v úhrnné částce 2429 Kč 10 h (správně 2067 Kč 58 h) podle §u 46 zák. čl. XIX:1907, resp. § 21 min. nař. č. 4790:1917 s odůvodněním, že dle úřední zprávy obecního notariátu v R. z 9. srpna 1925 Vincenc S. a jeho manželka odkoupili z majetku Karla B. celých 100 jiter pozemků jako hlavní částku hospodářství a v důsledku této okolnosti se stali hlavním podnikatelem čili majitelem a jako takový jsou zodpovědni za předmětné příspěvky. K odvo-

lání Vincence S. zrušilo min. soc. péče nař. rozhodnutím výměr okr. úřadu z těchto důvodů: »Totožnost podniku předpokládá totožnost živn. odvětví, místa pracovních prostředků a řízení. V daném případě jest však totožnost místa a pracovních prostředků vyloučena, neboť jak ze spisů je patrné, S. koupil pouze část původního hospodářství. Z těchto důvodů nelze mluvit o totožnosti řízení. Pouhá totožnost živn. odvětví nemůže však stačiti k určení totožnosti podniku.«

O stížnosti navrhuující zrušení tohoto rozhodnutí pro nezákonnost, uvážil nss toto:

§ 21 min. nař. č. 4790 z r. 1917 stanoví v odstavci 3., že za nedoplatky pojistných příspěvků a legitimačních poplatků zodpovědným je nejen původní dlužník, nýbrž i každý, kdo toho kterého času je majitelem podniku — (nástupce v podniku). Ohledně této povinnosti posouditi se má totožnost podniku, pokud se týče okolnost, provozuje-li nástupce podnik původního dlužníka, dle daných okolností. Dle tohoto předpisu jest předpokladem ručení nástupce v podniku za nedoplatky příspěvků nemocenských svého předchůdce, aby nástupce provozoval podnik původního dlužníka, t. j. totožnost podniku po stránce objektivní.

Otázku totožnosti podniku Karla B. a Vincence S. zodpověděl si žal. úřad záporně vycházeje z názoru, že totožnost podniku předpokládá nejen totožnost živn. odvětví, nýbrž i místa pracovních prostředků a řízení — jichž totožnost popřel — přikládal tedy rozhodující význam pro řešení otázky totožnosti podniku i jeho rozsahu a způsobu provozu. Tato hlediska pro posouzení totožnosti podniku považuje nss za správná, poněvadž nelze logicky mluvit o tom, že nástupce »provozuje podnik původního dlužníka«, jsou-li tu opodstatněné různosti v těchto, žal. úřadem vytčených kriteriích, t. j. v rozsahu a způsobu provozu.

Zda v konkrétním případě takovéto podstatné různosti tu jsou, posuzuje úřad »dle daných okolností« (§ 21, odst. 3 cit. nař. č. 4790/1917) a může nss úsudek, k němuž úřad tu dojde přezkoumati toliko s hlediska § 6 odst. 2 zák. o ss. — — — — —

Č. 6380.

Z á v o d n í v ý b o r y: Usnesení záv. výboru nemají povahu úředních rozhodnutí neb opatření právní moci schopných.

(Nález ze dne 9. března 1927 č. 4441).

P r e j u d i k a t u r a: Boh. 3849/24 adm.

V ě c: Závodní výbor firmy Sch. v Ú. (adv. Dr. Arn. Engel z Prahy) proti rozhodčí komisi dle zák. o záv. výborech v Ú. (za zúč. záv. výbor adv. Dr. Frt. Glaser z Teplic-Šanova) stran výloh závodního výboru.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

D ů v o d y: Nálezem z 11. listopadu 1924 zamítla rozhodčí komise dle zák. o záv. výborech v Ú. návrh stěžujícího si záv. výboru, aby bylo uznáno, že správa závodu je povinna buď přijmouti zpět do práce propuštěného dělníka Maxe M. nebo vyplatiti mu přiměřené odškodné, resp.